

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 827/2023
07.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Ивана Спасојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.138/22 од 07.10.2022.године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 338/23 од 05.04.2023.године, у седници већа одржаној дана 07.09.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА—адвоката Ивана Спасојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.138/22 од 07.10.2022.године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 338/23 од 05.04.2023.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.138/22 од 07.10.2022.године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од две године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара и да Основном јавном тужилаштву плати износ од 57.156,25 динара, на име трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 338/23 од 05.04.2023.године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Ивана Спасојевића, а пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.138/22 од 07.10.2022.године потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА—адвокат Иван Спасојевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 14. став 2. у вези члана 28. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање, или да преиначи наведене пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе. Иако формално не означава, из самог захтева произилази да бранилац суштински указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да у конкретном случају постоји основ за искључење противправности, односно да је окривљени кривично дело извршио у неотклоњивој правној заблуди, с обзиром да је мислио да се оштећена налази у тешком здравственом стању, да јој је потребна хитна медицинска помоћ јер умире, због чега је исту и одвезао до болнице под дејством алкохола. У прилог наведеном, бранилац истиче да окривљени није лекар, да није сам могао да процени у каквом се тачно здравственом стању налази оштећена, као и да је примио више позива да оштећену одвезе у болницу, јер је једини знао где се налази њена кућа, па су самим тим неосновани закључци нижестепених судова да не постоји основ за искључење противправности, јер није објективно постојала потреба за хитним превозом оштећене до болнице. По оцени браниоца, чак и применом нехатне стварне заблуде, суд би морао да примени нехатни облик дела, а тиме и другачију одлуку о кривичној санкцији. На овај начин, бранилац суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, односно да дело за које се окривљени гони није кривично дело.

Одредбом члана 289. став 1. КЗ је прописано да учесник у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од двеста хиљада динара, казниће се затвором до три године.

Одредбом члана 297. став 1. КЗ је прописано да ако је услед дела из члана 289. став 1. КЗ наступила тешка телесна повреда неког лица или имовинска штета већих размера, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година.

У изреци побијане пресуде Основног суда у Великој Плани К.бр.138/22 од 07.10.2022.године је наведено да се окривљени АА „дана ...2021, године око 23:15 часова, у ..., у стању битно смањене урачунљивости, као учесник у саобраћају на путевима, није придржавао саобраћајних прописа из члана 35. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, члана 187. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 182. став 5. тачка 3) Закона о безбедности саобраћаја на

путевима и тиме тако угрозио јавни саобраћај да је довео у опасност тело људи, па је услед тога код другог наступила тешка телесна повреда, на тај начин што је као возач путничког возила марке Рено тип ..., рег.ознака ... приликом кретања улицом ..., из правца села ... ка ..., при чему је возилом управљао под дејством алкохола, јер је у крви имао 1.99 промила алкохола, при којој алкоholeмији је изгубио контролу над возилом и скренуо у десну страну у правцу кретања, иако је био дужан да возило у кретању држи што ближе десној ивици коловоза и на толикој удаљености од ње, да с обзиром на услове саобраћаја и на стање и особине пута не угрожава друге учеснике у саобраћају и не излаже себе опасности, а такође је возилом управљао са пробном возачком дозволом у периоду када то није дозвољено (од 23:00 до 06:00 часова), при чему је био свестан да тиме може проузроковати саобраћајну незгоду, па је на то пристао, олако држећи да тежа последица неће наступити, када је својим возилом услед слетања са коловоза удесно његово возило почело да се ротира, односно да се окреће по путу, где је ударио у једну светиљку уличне расвете и то својим возачевим вратима, којом приликом су путници у његовом возилу задобили тешке телесне повреде и то: оштећена ББ која је седела на задњем седишту преломе левих попречних наставака кичмених пршљенова Л2, Л3 и Л4, а оштећени ВВ који је седео на месту сувозача нагњечину у пределу грудног коша са преломима трећег и четвртог ребра, са пробојем плућног паренхима и пнеумотораксом, при чему је окривљени био свестан да је његово дело забрањено“, чиме је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ.

У конкретном случају, у изреци побијане пресуде је наведено да је окривљени на описани начин као *учесник у саобраћају*, у стању битно смањене урачунљивости и свестан да је његово дело забрањено, управљајући путничким моторним возилом, као учесник у саобраћају на путевима, *није се придржавао саобраћајних прописа* из члана 35. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, члана 187. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 182. став 5. тачка 3) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и тиме тако *угрозио јавни саобраћај да је довео у опасност тело људи*, па је услед тога код другог наступила тешка телесна повреда, па су на тај начин наведени сви објективни и субјективни елементи кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, за које је окривљени правноснажно оглашен кривим. Самим тим, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени неоснованим.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић